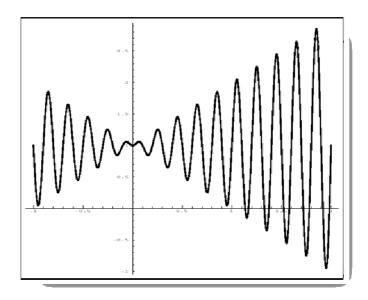
Lliurament:

UN <u>ÚNIC</u> FITXER (exercici8.py) QUE CONTINGUI EL CONJUNT DE FUNCIONS QUE S'HAN IMPLEMENTAT.

• En aquest primer exercici de cerca ens concentrarem en el problema de cercar el màxim d'una funció en un determinat interval. Per exemple, considereu la funció $y = x \sin(10\pi x) + 1.0$ a l'interval [-1.0, 2.0]:

El problema que ens plantegem és trobar què val el màxim d'aquesta funció dins d'aquest interval i per quin valor de x el pren.

La primera aproximació que prendrem és la cerca per força bruta: generar <u>tots</u> els valors i determinar quin és el màxim. De totes maneres, per fer això podem usar certes funcionalitats de Python que ens faran el programa més elegant.

Una d'aquestes funcionalitats és la comanda yield. Aquesta comanda permet convertir una funció en un iterador. Per entendre el seu funcionament, executeu aquest programa i observeu el seu comportament quan hi entreu un *string* qualsevol. Com genera les permutacions?

```
def all_perms(str):
    if len(str) <=1:
        yield str
    else:
        for perm in all_perms(str[1:]):
            for i in range(len(perm)+1):
                 yield perm[:i] + str[0:1] + perm[i:]</pre>
for i in all_perms("abcd"): print i
```

Aquesta comanda (que està en lloc del que podrien ser els return de la funció) ens ha creat un <u>iterador</u>, que genera elements només quan els necessitem.

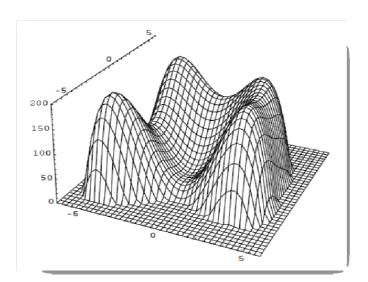
Per desenvolupar el programa aneu seguint els següents passos:

- Feu una funció **func1d(x)** que prengui el valor de x com a paràmetre i retorni el valor de la funció.
- Feu una funció frangeld(start, end, inc) que implementi la mateixa funcionalitat que té la instrucció range pels enters però pels reals. Feu que aquesta funció torni els valors amb un yield enlloc de retornar una llista.
- Feu una funció **search1d()** que retorni amb un print les informacions següents (en el mateix ordre):
 - Quin és el valor màxim de la funció a l'interval [-1,2] quan mostregem els valors de x cada 0.01 unitats (inc=0.01), per quin valor de x es dona, quantes avaluacions de la funció heu fet i quan ha trigat.
 - Quin és el valor màxim de la funció a l'interval [-1,2] quan mostregem els valors de x cada 0.0001 unitats (inc=0.0001), per quin valor de x es dona, quantes avaluacions de la funció heu fet i quan ha trigat.
 - O Quin és el valor màxim de la funció a l'interval [-1,2] quan mostregem els valors de x cada 0.000001 unitats (inc= 0.000001), per quin valor de x es dona, quantes avaluacions de la funció heu fet i quan ha trigat.

Observació:

El valor màxim de la funció està al voltant del valor 2,85 i es dona per una x al voltant del valor 1,85.

• Reescriviu les funcions anteriors (i creeu les funcions **func2d**, **frange2d**, **search2d**) per la funció $f(x,y) = 200 - (x^2 + y - 11)^2 - (x + y^2 - 7)^2$ a l'interval $-6 \le x, y \le +6$.

Observacions:

Si mostregeu (x,y) amb passos molt petits això pot arribar a trigar molt. Comproveu fins on podeu mostrejar per poder donar un resultat en menys de 10 segons.

Aquesta funció té quatre màxims amb el mateix valor al voltant dels punts (3.58, -1.86), (3.0, 2.0), (-2.815, 3.125) i (-3.78, -3.28).

- Descarregueu-vos el mòdul genetic.py del campus virtual. Aquest programa calcula el màxim de la funció y = xsin(10πx) + 1.0 a l'interval [-1.0, 2.0] (la solució amb 6 decimals de precisió és f(x)=2.850273, x= 1.850547). Modifiqueu la funció genetic (sense canviar el nom) de manera que:
 - o Calculi i imprimeixi el temps que triga a calcular la solució.
 - o Calculi i imprimeixi el nombre d'avaluacions de la funció cost que ha fet.
- Creeu una funció (anomenada genetic2) que calculi una solució per la següent funció (ajusteu els paràmetres de la funció genetic segons el vostre criteri): f(x,y) = 200 (x² + y 11)² (x + y² 7)² a l'interval -6 ≤ x, y ≤ +6 amb sis decimals de precisió.

Notes:

• Exemples de "lists comprehensions":

```
>>> freshfruit = [' banana', ' loganberry ', 'passion fruit ']
>>> [weapon.strip() for weapon in freshfruit]
['banana', 'loganberry', 'passion fruit']
>>> vec = [2, 4, 6]
>>> [3*x for x in vec]
[6, 12, 18]
>>> [3*x for x in vec if x > 3]
[12, 18]
>>> [3*x for x in vec if x < 2]
[]
>>> [[x,x**2] for x in vec]
[[2, 4], [4, 16], [6, 36]]
>>> vec1 = [2, 4, 6]
>>> vec2 = [4, 3, -9]
>>> [x*y for x in vec1 for y in vec2]
[8, 6, -18, 16, 12, -36, 24, 18, -54]
>>> [x+y for x in vec1 for y in vec2]
[6, 5, -7, 8, 7, -5, 10, 9, -3]
>>> [vec1[i]*vec2[i] for i in range(len(vec1))]
[8, 12, -54]
```

 Consulteu el pas de paràmetres a una funció en Python: http://docs.python.org/tutorial/controlflow.html#more-on-defining-functions